

ELHUNYT KÁLLAY EMIL PIARISTA SZERZETES, EGYKORI TARTOMÁNYFŐNÖK

2018. szeptember 28-án, 18 óra 50 perckor, életének 90. évében, szerzetességének 71. évében, áldozópapságának 65. esztendejében elhunyt Kállay Emil piarista szerzetes, egykori tartományfőnök, a csíkszeredai misszió tagja. Nyolcvankilenc évet élt.

„Ti barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek!” (Jn 15,14)

Kállay Emil piarista szerzetes 1929. január 19-én született Kisújszálláson. A debreceni piarista gimnáziumban érettségizett, majd 1947-ben öltözött be novíciusnak. 1950 nyarán a szerzetesrendek feloszlásakor az állam által előírt létszámkorlát miatt a kereten kívüli szerzetesnövendékek közé került, így tanulmányait az esztergomi főegyházmegye növendékeként a Központi Szemináriumban folytatta. 1953. június 14-én szentelték pappá az esztergomi székesegyházban, 1954-től az esztergomi Vízivárosban, 1955-től Érsekvadkerten, 1956-tól Nógrádmegyeren, 1958-tól Budapest-Törökőrön volt segédlelkész.

Piarista szerzetesi hivatásánál fogva mindig különösen fontosnak tartotta a fiatalok nevelését. 1960-ban kapcsolatba lépett a Regnum Marianum mozgalommal, melynek vezetőit később a diktatúra kegyetlenül meghurcolta, őt magát pedig politikai kényszerűségből az Esztergomi Érsekségi Főhatóság 1962-ben három évre eltiltotta papi hivatásának gyakorlásától, csupán fizikai munkavégzést engedélyezték számára.

Ekkor tanulta ki a rádió- és TV-műszerész szakmát, mivel úgy gondolta, hogy szerelőként föltűnés nélkül járhat a katolikus családokhoz. 1965-től kezdhetette meg újra egyházi szolgálatát. Változatlan odaadással végezte lelkipásztori munkáját, elsősorban az ifjúság körében. Tizenkét éven át fiatalokat oktatott a Rókuskápolnában, eleinte kiségitőként, majd 1967-től segédlelkészként. 1977-ben a budai Szent Imre (ciszterci) plébániára került segédlelkésznek. A rendszerváltáskor az ő ötlete alapján elsők között alapítottak civil egyesületet.

Bár csupán ideiglenes fogadalmat tett, ami az évek alatt jogi érvényét veszítette, egyházmegyei papi szolgálata közben mégis mindvégig hű maradt piarista hivatásához. Ünnepeyes örökfogadalmát csak a rendszerváltozáskor, 1989. február 9-én tehette le. 1991-ben beköltözött a budapesti piarista rendházba, ahol négy éven át oktatta a rendi növendékeket és a gimnáziumban is tanított. 1995-ben, majd 1999-ben újra négy évre a Piarista Rend Magyar Tartománya vezetőjévé, tartományfőnökévé választották. Idős kora ellenére 2007-ben, 78 évesen is aktív részt vállalt a piaristák székelyföldi missziójának újraindításában, aminek köszönhetően Csíkszeredában megnyitották a Piarista Tanulmányi Házat.

Állami és önkormányzati részről több elismerésben is részesült sok évtizedes közösségalkotó és az ifjúság neveléséért végzett áldozatos munkájáért: a már gyémántmisés atya 2014-ben, 85 éves korában a szentimrevárosi közösségért végzett több évtizedes munkája elismeréseként Pro Urbe díjat kapott; a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2016. március 1-jén Pro Ecclesia Hungariae díjjal ismerte el 63 éves lelkipásztori szolgálatát; 2017. augusztus 20-án a Magyar Érdemrend Tisztikereszt polgári tagozat kitüntetését vehette át.

Kállay Emilt gyászolják rokonai, rendtársai, barátai, egykori tanítványai, lelki gyermekei és tisztelői. Isten irgalma és szeretete legyen vele, az örök világosság fényeskedjék neki!

Forrás: Piarista Rend Magyar Tartománya

Fotó: Thaler Tamás